

Kiezen voor een instrument, hoe doe je dat?

Een vriend vertelde laatst hoe hij had besloten om een fiets te gaan kopen. Hij had namelijk gelezen hoe gezond dat was. Vervolgens ging hij naar een vakman en die stelde hem een paar vragen om af te stemmen wat hij zocht en zo vertrok hij niet veel later met een fiets. Maar al vrij snel had hij iets van: het zal wel aan mij liggen, het is een prima fiets maar toch: ik fiets niet lekker op die fiets. En ik dacht: dat gevoel heb ik ook geregeld gehad dat ik iets had gekocht zelfs goedgekeurd door consumentenbonden of beladen met veel positieve sterren of aanbevolen door vrienden of familie. Vaak is er op het product niks aan te merken. En dan wat doe je dan? Velen zullen denken het zal wel aan mij liggen en gaandeweg komt het wel goed. Herkenbaar heb ik vroeger veel gedaan ook bij boeken die ik las. Gewoon doorlezen, inmiddels denk ik daar anders over en mijn zoektocht naar een trekharmonica die bij mij hoort heeft me daarbij geholpen.

Disclaimer: Als je nog niet wil lezen waar het echt over gaat stop dan hier met lezen. Als je denkt nou ik wil wel weten waar dit artikel over gaat dat spaart me wellicht heel veel tijd. Het gaat over gevoel, niet meer, maar ook niets minder en hoe je dicht heel dicht bij je eigen keuzes blijft ook al wijken die af van wat velen om je heen doen.

Van blaasinstrument naar een balginstrument.

Ik heb een paar jaar muziek gespeeld als kind bij een fanfare en ben daarmee gestopt in mijn puberteit. Ergens na mijn 25ste dacht ik ik wil wel weer een instrument bespelen, maar niet wat ik als kind speelde, maar wat dan?

Hoog in de bergen in Frankrijk zag ik rond mijn 30ste in een berghut een accordeon staan, of beter een balg met aan twee kanten knoppen. Toen ik de klanken hoorde wist ik gelijk, dit word mijn nieuwe instrument. De eigenaar van het instrument legde me van alles uit, toen hij mijn bovenmatige interesse ontdekte. Maar ik snapte er niks van. Mijn Frans was en is zeer gering. Terug in Nederland ging ik op zoek. Het was 1990, van internet had nog niemand gehoord. Ik wist via het Gilde in Amsterdam iemand te vinden die pianoklavier accordeon speelde en graag zijn kennis deelde. Zo begon mijn balgavontuur. Ik heb verschillende jaren les gehad van deze man en veel geleerd. Via via kwam ik daarna bij een shantykoor terecht waar ze nog een accordeonist zochten. Met veel plezier heb ik daar jarenlang muziek gemaakt. Vermoedelijk zou ik tot in het bejaardenhuis hiermee doorgedaan zijn. Maar op een dag kwam een van de zangers met een trekharmonica aan, die hij had gekregen uit een erfenis. Hij dacht daarmee één van de accordeonisten blij te maken. Ik was de enige die enthousiast reageerde. Met dank aan mijn accordeonleraar die me ooit getipt had om 'de Klank' te gaan lezen. Want daardoor wist ik van het

bestaan van trekharmonica's af. Die kleine instrumenten fascineerden mij. Dus ik wilde die trekharmonica graag een tijdje lenen van die zanger die er mee aankwam.

Van accordeon naar trekharmonica.

Daarna, we zijn inmiddels in 2004 aangekomen, is er iets gebeurd wat ik nooit had kunnen bedenken. Ik werd verliefd op een instrument! Dagelijks zat ik uren te spelen. Elk vrij moment zat ik te klooiën op dat instrument en probeerde ik te snappen hoe het in elkaar zat. In bed lagen mijn handen voor me gespreid en was ik met mijn vingers aan het ontdekken hoe ik ze het beste kon zetten. Ik kon niet wachten tot ik weer verder kon spelen. Ik stond er zelfs eerder voor op en ik had niet eens les. Ik kon dit nergens vinden. Met dank aan 'de Klank' wederom, waar ik een klein berichtje plaatste, vond ik Jan uit Noordwijk aan Zee. Hij had een handig boek wat me verder hielp. Geleidelijkaan begon ook internet uit de kinderschoenen te raken en vond ik daar de eerste bladmuziek met cijfers.

Ik had toen instrument gevonden wat bij mij hoorde! Dat besef was schoksgewijs tot mij doorgedrongen. Ik wist ook (al deed ik nog zo mijn best om dat weg te duwen) dat daarmee de accordeon direct naar de tweede plaats was verschoven. Dit is (voor mij althans) een essentieel onderdeel van kiezen: Je overgeven aan je keuze waarvan je diep van binnen weet dat dat de goede is. Ook al word je daar door anderen (met name andere accordeonisten) soms meewarig om aangekeken. Gelukkig niet door iedereen. Mijn lief die van dichtbij had meegemaakt wat er gebeurde, stimuleerde me juist. Zij zag hoe ik groeide en hoe snel ik mij ontwikkelde. Ik kon aan mijn keuze (nog) geen woorden geven maar wist inmiddels dat het dan de goede keuze is. De woorden komen meestal later, of soms niet als dat niet nodig is.

Hoe kies je een trekharmonica die bij je past

Ik wist dat het goudbrandje wat ik had geleend op een dag weer terug moest naar zijn eigenaar. Dus ik begon een zoekproces naar de trekharmonica die bij mij hoorde. Ik denk dat dat proces wel een paar jaar heeft geduurd. Hoe vind je de trekharmonica die bij je past en waar vind je die? Mijn accordeon had ik via een advertentie in de krant gekocht. Ik heb mijn accordeon uiteraard meegenomen naar de eerstvolgende les. Mijn accordeonleraar vond het een goede koop. Ik betreed hier een terrein wat nogal gevoelig ligt in dit blad, maar ik heb vooral goede ervaringen bij kopen van particulieren, via de krant of tegenwoordig via marktplaats.

Het lag dus voor de hand dat ik ook op zoek ging naar een trekharmonica in het tweedehands circuit. Vermoedelijk via een plaatselijk krantje of via Marktplaats wat in die tijd aan een enorme opmars bezig was. Ik zocht in een redelijke straal rond mijn huis. In dit geval toog ik naar een

woonboot in Amsterdam en kocht daar voor een redelijk bedrag een Hohner Club model. Ik was er namelijk achter gekomen dat ik in Frankrijk verleid was door een Oude Hohner Club.

Belangrijk bij een tweedehands koop is dat je vooral in moet schatten: zou ik van deze persoon een tweedehands instrument willen kopen, liefst nog voordat je het instrument hebt gezien. Vertrouw ik met andere woorden deze man of vrouw. Als je daar twijfels over hebt, niet doen. Dat geldt ook voor de verkoper in een winkel overigens. Twijfel daarbij niet aan je zelf, ook al heb je nog zo veel positieve verhalen over deze persoon gehoord.

Daarna komt het instrument in beeld bij de verkoop: in een uitgebreid artikel op mijn website staat beschreven onder punt 9 waar je dan op moet letten:

<https://www.ggms.nl/Trekharmonicakiezenkopen.html>

Na deze aanschaf werd het een tijdje rustig. Het geleende instrument ging retour en ik ontwikkelde mijn vaardigheden verder op deze oude trouwe Hohner

Maar ik verdiepte me ook meer in de trekharmonica waardoor ik ook nieuwsgierig werd naar andere instrumenten. Zo ging ik een jaar later voor het eerst naar een trekharmonica festival in Enkhuizen, ik denk in 2006. De behoefte om andere spelers te leren kennen die dezelfde passie hadden was groot.

Voor mijn werk reisde ik een dag in de week door het land. Dus stroopte ik geregeld Marktplaats af op zoek naar instrumenten in verschillende stemmingen en verschillende merken op allerlei plekken in het land. Ik was op zoek naar de 'Ideale Trekzak'. Zo die al zou bestaan. En zo ben ik op heel veel plaatsen geweest en heb ik heel veel instrumenten bespeeld in het begin nog niet eens zelf, maar liet ik de eigenaar spelen. Vaak kocht ik ze niet, om heel verschillende redenen. Maar geregeld kocht ik ze ook wel en vaak zaten daar hele mooie verhalen aan vast. Zo heb ik mijn Hohner Corso

GC gestemd gekocht van een vrouw wiens broer was overleden. Iemand die ik gelijk vertrouwde. Zij kon er niet op spelen en had er lang over nagedacht of ze hem wel zou verkopen. Ik pakte het instrument uit de koffer zette hem op mijn knie en begon achter in het stille klooster te spelen een van de liederen die ik uit mijn hoofd speelde. Zij begon meteen te huilen, het bleek dat dat het favoriete lied van haar broer was. Daarmee was voor haar beslist dat het instrument naar de goede persoon ging en kon ze hem loslaten. Ook verkopers heb ik vaak gemerkt, vinden het heel fijn als hun instrument naar iemand gaat die er ook om geeft

Ik heb zowel hele dure als hele goedkope instrumenten bespeeld en gekocht. Vaak een half jaar lang zodat ik op mijn gemak eens kon beoordelen of ik er blijvend op wilde spelen. Het enige criterium was daarbij dat ik ze voor een vergelijkbaar bedrag weer kon doorverkopen. Het kostte me in die zin niets. Soms won ik er zelfs op, maar dat was niet mijn insteek. Er stonden hier geregeld een stuk of vier/vijf instrumenten en ik mocht kiezen welke ik wilde bespelen. En zo ben ik er achter gekomen dat ik telkens dezelfde pakte, ook al stonden er hele mooie omheen. Hele dure soms ook. Ik snapte het niet, want de meeste mensen speelden niet op mijn keuze, waarom moest ik zo nodig weer wat anders vroeg ik me af? Ik wist het antwoord wederom in het begin niet. Qua uiterlijk waren vele instrumenten mooier dan mijn keuze. Maar zodra ik het geluid van mijn Hohner Corso hoorde was ik verkocht. Die zoektocht heeft wel een paar jaar geduurd, maar inmiddels speel ik alleen nog maar op oude Hohner Corso's in drie stemmingen CF GC en AD. Al meer dan 10 jaar.

Samenvattend: Volg je eigen gevoel, niet dat van een ander en blij jezelf trouw. En bij de verkoop: als je de verkoper niet vertrouwd niets kopen, hoe mooi het instrument ook is, of hoe goedkoop.

Aan elk instrument zit een verhaal en ook dat neem je mee als je er op speelt.

